

743.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

o środkach prawnych przeciw orzeczeniom i zarządzeniom państwowych władz szkolnych.

Art. 1. O ile poszczególne ustawy, wydane po wejściu w życie ustawy niniejszej, nie będą zawierały odmiennych postanowień, służy od orzeczeń i zarządzeń, wydanych przez państwowe władze szkolne I instancji, odwołanie do państwowej władzy szkolnej II instancji, która rozstrzyga ostatecznie, zaś od orzeczeń i zarządzeń, wydanych w instancji I przez państwowe władze szkolne II instancji — odwołanie do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. O ile w ustawach, wydanych po wejściu w życie niniejszej ustawy, inny termin nie będzie przepisany, odwołanie wnosi się w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia lub zarządzenia, za pośrednictwem władzy, która je w I instancji wydała. Dnia doręczenia nie wlicza się do terminu czternastodniowego.

Art. 3. Odwołanie można wnieść pisemnie lub zgłosić ustnie do protokołu. Dzień nadania na pocztę lub telegraf uważa się za dzień wniesienia odwołania.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

Art. 4. Władza odwoławcza winna rozstrzygnąć sprawę w ciągu 6 tygodni od chwili otrzymania odwołania. W przypadkach wyjątkowych, gdy ostateczne rozstrzygnięcie w terminie sześciotygodniowym

nie będzie możliwe, władza odwoławcza winna za-wiadomić o tem stronę interesowaną, wskazując, kiedy rozstrzygnięcie nastąpi.

Art. 5. Instancja odwoławcza orzeka o niedopuszczalności, względnie o spóźnionym terminie wniesienia odwołania.

Z odwołaniem można połączyć prośbę o przywrócenie terminu, jeżeli strona udowodni, że opóźnienie nastąpiło bez jej winy, z powodu nieprzewidywanych przeszkód, oraz o ile odwołanie wniesiono najpóźniej w ciągu 7 dni po ustaleniu przeszkody. Prośbę o przywrócenie terminu rozstrzyga instancja odwoławcza.

Art. 6. Orzeczenia i zarządzenia władz szkolnych winny zawierać pouczenie wyjaśniające, czy sprawa podlega dalszemu tokowi instancji, jeśli zaś podlega, to winny podawać wyraźnie termin wniesienia odwołania tudzież władzę, do której je wnieść należy.

W razie mylnego wyznaczenia terminu w orzeczeniu lub zarządzeniu, odwołanie, wniesione w terminie wyznaczonym, chociażby po upływie właściwego terminu ustawowego, uważa się za wniesione w terminie ustawowym.

Jeżeli mylnie wskazano władzę, do której odwołanie podać należy, właściwa instancja odwoławcza po otrzymaniu sprawy od władzy niewłaściwej postąpi z odwołaniem tak, jak gdyby było ono od początku wniesione do władzy właściwej.

Jeżeli władza w pouczeniu mylnie wskaże, że jej zarządzenie lub orzeczenie nie podlega już odwołaniu, albo jeżeli nie da żadnego pouczenia, strona interesowana ma prawo żądać od niej sprostowania, względnie uzupełnienia zarządzenia lub orzeczenia.

Art. 7. Strona interesowana może prosić o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym orzeczeniem, z powodu nowych istotnych okoliczności

faktycznych, które istniały przed wydaniem orzeczenia i wpłynąć mogą na zmianę orzeczenia.

O dopuszczalności wznowienia orzeka władza, która w tej sprawie wydała orzeczenie w ostatniej instancji.

Prośba o wznowienie nie wstrzymuje wykonania prawomocnego orzeczenia, o ile władza, orzekająca o wznowieniu, inaczej nie postanowi.

Art. 8. Przepisy niniejszej ustawy nie dotyczą orzeczeń, wydanych w postępowaniu karno-administracyjnym.

Art. 9. Uchyla się przepisy, odnoszące się do przedmiotów, unormowanych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem przepisów, w których ustanowione są krótsze, niż 14-dniowe terminy odwołań.

Art. 10. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego. Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego ustawa niniejsza nie ma zastosowania do postępowania uchwałowego i sporno-administracyjnego.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W wypadkach, w których orzeczenie, wydane w II instancji, zostało doręczone przed wejściem w życie niniejszej ustawy, należy, o ile odwołanie do III instancji nie zostało jeszcze wniesione, postępować tak, jak gdyby orzeczenie II instancji zostało doręczone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Miklaszewski*